

Михайлівни Сарнацької, а саме – офірувати книги для продажу. Вона могла запропонувати тільки Велику Радянську Енциклопедію, якою ніхто не цікавився; її власні художні твори, але це тоненькі книжечки побутової тематики, котрі не будуть купувати, а якщо і куплять, то заплатять мізерні гроші. Тому Галина Михайлівна запропонувала лише книгу якогось мовознавця з проблем інтонації і, головне, зовсім не дорогу для неї книгу про життєвий шлях Бориса Євгеновича Патона.

Сперечалися і про роль ліків: що важливіше – корвалол, валідол чи корвалмент? І чим не краще згадати добру стару валер'янку? Коти обожнюють валер'янку, і якби вони мали гроші, то розбирали б її літрами.

Сперечалися і на власне побутові теми: чи треба реєструвати шлюби, а чи може не розписуватися, то й розлучень не буде.

Галина Михайлівна з великим задоволенням слухала своїх гостей, адже у дискусіях народжується істина!

Переклала з російської Марія Данилевич.

Ю. Л. Булаховська

Декілька літературознавчих спостережень в поетичних жанрах щодо «зорової» образності

Звичайно, не всі видатні поети гарно малюють, але деякі, наприклад, Т. Г. Шевченко був і видатним художником. Берусь твердити, що «зорові враження» притаманні більшості поетичних творів і сформульовані саме як враження зорові з певними барвами. Дуже часто, наприклад, фігурують образи небесні: Сонця, Місяця і Зірок. Відомим, скажімо, є образ Місяця у вірші Т. Г. Шевченка: «Реве та стогне Дніпр широкий, Сердитий вітер завива;

Додолу верби гне високі; Горами хвилі підійма. І блідий Місяць на ту пору З-за хмари де-де виглядав – Неначе човен в синім морі То виринав, то потопав». Місяць фігурує і у вірші П. Г. Тичини: «На Майдані коло Церкви Посмутилися матері, Та світи ж ти їм дорогу Ясен Місяць угорі». Можна згадати і рядок у вірші О. С. Пушкіна: «Не пой, красавица, При мне ты песен Грузии печальной – Напоминают мне они Иную жизнь и берег дальний. Напоминают мне они И Степь, и ночь, и при Луне Черты далёкой бедной девы.»

Інший вірш Пушкіна: «Для берегов Отчизны дальней Ты покидала край чужой... Но в той стране, где небосводы Сияют в блеске голубом. Где тень олив легла на воды, Заснула ты последним сном».

Місячно-зоряні асоціації фігурують і у віршах Сергія Єсеніна: «Галочья стая на крыше Служит вечерню Звезде». І сумний вірш Єсеніна, де собака бігла вночі за своїм господарем, який ніс топити її новонароджених цуценят у великому ставку, а вночі, коли зійшов Місяць, то та собака стала вити на Місяць, бо він виявився одним з її загиблих цуценят.

Яскраві «зорові образи» фігурують у поезії Миколи Бажана про звільнення Києва від фашистських загарбників (як військового кореспондента): «Прошли все місто в тишині й задумі Крізь біль і дощ, крізь спогади й туман – Червоний Прапор на згорілій Думі, Усипаний уламками Майдан». Враження зорові у поетів не завжди яскраво-небесні. Скажімо, тихо-кольоровий початок поеми П. Г. Тичини «Похорон друга»: «Вже тихо вечір колір свій міняв З рожевого на сизо-фіалковий...». Тихі кольори у відомому вірші М. Ю. Лермонтова «Белеет парус одинокий»: «Белеет парус одинокий В тумане моря голубом...». Це справді так, бо для кожної людини, навіть з дуже гарним зором, далина моря завжди виглядатиме туманно-блакитною, і ніколи не буде яскраво-синьою.

Чимало «зорових вражень» є в поезії Анни Ахматової. «Поздней осенью хладный и колкий Бродит ветер, безлюдью рад. В белом инее чёрные ёлки На подтаявшем снеге стоят. И исполненный жгучего бреда Милый голос, как песня, звучит И на медном плече Кифареда Красногрудая птичка сидит». Колір очей сірий фігурує в алегоричному вірші Ахматової «Сероглазый Король»: насправді йшлося про сірі очі Гумільова, її чоловіка, відомого російського поета, розстріляного більшовицькою владою за участь у Кронштадтському повстанні. Текст цього вірша Ахматової ліг в основу відомого романсу «Сероглазый Король». Це нібито слова служниці у королівському замку, яка мала доньку від короля: «Слава тебе, безысходная боль! Умер вчера сероглазый король... Дочку свою я сейчас разбужу, В серые глазки её погляжу И покажу ей над башней Дворца Траурный флаг в честь кончины отца». Колір очей фігурує часто і в поезії Володимира Сосюри: «Темні очі в моєї дружини, А у тебе були голубі». Переспів вірша Гейне «Лореляй» у переспіві Максима Тадейовича Рильського: «Всохне Рейн і ліси не синітимуть; Віще небо окутає дим, Та брати мої вічно любитимуть Лореляй з гребінцем золотим». Образно фігурує і колір білий, наприклад, у відомому вірші Віктора Гюго «Відступ з Росії» (про війну 1812 року), де безмежні простори Росії зображені у вигляді білих галявин: французькі солдати плетуться до кордонів у зимовій засніженій Росії, але бачать по дорозі лише білі засніжені галявини, одну за одною.

І ще хотіла б згадати використання білого кольору в поезії Євтушенка «На смерть Ахматової і ще однієї «простої жінки». Там йдеться про стару жінку, так звану «просту» жінку, яку ховали водночас з Ахматовою. У тієї жінки був спокійний вираз обличчя і тихо складені руки: мабуть, вона склала їх після роботи вперше у своєму житті. Зовсім інакше виглядала померла Ахматова: теж одягнена у старий одяг, змучена і стара, але іншим був вираз її обличчя, яке

Євтушенко охарактеризував так: «И был так отрешенно бел Ахматовой патрицианский профиль». Спостережень кольорово-зорових можна навести дуже і дуже багато, але вважаю, що всі вони органічно притаманні поезії, інакше текст віршів буде видаватися читачеві сухим і безбарвним.

Кольорово-зорові образи одухотворюють поезію, надають їй відчутно естетичної цілісності і екзистенційної вартісності мистецтва.

Петро Ходанич, доцент (Ужгород)

Літературні обрії Миколи Зимомрі

До 70 – ліття вченого і письменника

В статті йдеться про літературну творчість М.Зимомрі, розглядаються питання взаємозв'язків між науковими працями вченого в галузі літературознавства, перекладу і досліджень україно – німецьких культурних взаємин і тематикою малої прози автора. На прикладі окремих творів проаналізовано стилістичні особливості творів.

Ключові слова: *Микола Зимомря, літературознавство, переклад, німецько-українські культурні зв'язки, проза, стиль.*

Literary Horizons Mykola Zymomry

The article refers to the literary work M.Zymomri, addresses the interrelationships between scientific research works in the field of literary translation and research Ukraine - German cultural relations and themed short fiction author. For example, some works analyzes stylistic features works.

Keywords: Mykola Zymomrya, literature, translation, German-Ukrainian cultural ties, prose, style.

Ще таке літературне обдарування? Це питання уже більше тисячі років хвилює не тільки дослідників літературного процесу, але й пересічного читача, який